

हरितालिका

श्रावण, भाद्रपद महिने आहे की सणासुदी दिवस आठवतात. सगळे दिवस कोसे भरकन निघून जातात. गोडघोड रवायच, कहाण्या ऐकायच्या. या सगळ्यात हरितालिका अगदी उठून दिसते. कारण हरितालिका हा सण नाही तर हे एक व्रत आहे. हे व्रत पार्वतीने महादेव पति मिळवा म्हणून केला होता.

मागच्या जन्मात पार्वती दक्षाची कन्या आणि शंकराची पत्नी होती. तिच्या पिताने शंकराची निंदा केली म्हणून सतीने प्राणत्याग केला. तिने शिवप्रेमासाठी हिमालय आणि मेनका शंका उदरी जन्म घेतला. श्रीविष्णूनी हिमालयाकडे पार्वतीची पत्नी म्हणून मागणी केली. तिच्या मातापित्यानेही आनंदाने सम्मती दिली. पण आपलं लग्न जर शंकरा बरोबर होणार नसेल तर जगण्यात काही अर्थ नाही. असा तिने निश्चरि केला.

तिची मैत्रिण हे सर्व पहात होती. ती पार्वतीला ऐका येत. घेऊन गेली आणि तिथे तिने पार्वतीला शिवाची आराधना करण्याचा सल्ला दिला. तिनेही वाकूची पिंडी तयार केली आणि आराधना सुरू केली. दुसऱ्या दिवशी ती नदीवर स्नानाला गेली. तिथे एक विचित्र घटना घडत होती. तिथे एक भगव ऐका लहान मुलाला गिळत असल्याचे तिने पाहिले. त्या मुलाचे रडणे ऐकून पार्वती दुरवी झाली. ती मग रला म्हणाली, "तू मला भक्षण कर पण त्या निराशम मुलाला जीवदान दे." तिने विनवळ स्वर पण मगर म्हणाला "जवळ आलेल्या प्राण्यांचे भक्षण करण हा माझा हक्क आहे. लुल्ला त्याची ऐवढी दया येत असेल तर तू आजवर केलेल्या तपाच पुण्य मला दे."

आता पार्वती संक्रमात पडली. ज्याच्यासाठी ऐवढी तपश्चर्या केली ते पुण्य याला दिले तर प्रभुची प्राप्ती होणार नाही. आणि पुण्य याला दिले नाही तर ती त्या मुलाला खाऊन बेवक्रून टाकील. प्रेमळ आणि दयाळू पार्वतीने पुन्हा तपश्चर्या करण्याचा निश्चय

केला, आणि तपश्चर्येचे सर्व पुण्य मुलाने प्राण वाचविण्यासाठी भगवाना दिले. तेवढ्यात तिच्या समोर शिवशंकर प्रगट झाले, आणि म्हणाले, त्यांना पाहून पार्वतीला स्वरूप आनंद झाला तिने त्यांना नमस्कार केला. शिव तिला म्हणाले "जो भक्त सर्वांना दुःख मुक्त करण्यासाठी सर्व समर्पण करतो तो भक्त मला स्वरूप प्रिय आहे. आज सद्भक्त म्हणून माझ्या परीक्षेत पास झाली आहेस, म्हणून मी तुझा पत्नी म्हणून स्विकार करता आहे.

माता - पित्याच्या संमतीने पार्वतीचा विवाह शिवाशी झाला. तो दिवस भाद्रपद शुद्ध तृतीयेचा होता. या सर्व घटनेत पार्वतीला तिची मैत्रिण सरस्वी हिचे अनमोल सहाय्य झाले म्हणून हरितालिकेच्या दिवशी शिव-पार्वती करीकर सरस्वीचीही पूजा करतात. हरितालिका म्हणजे हरित म्हणजे हरण करणे, आणि आलिका म्हणजे मैत्रिण सरस्वी. जी मैत्रिणीचे हरण करते ती हरितालिका होय.

या दिवशी बाजारात मातीच्या रंगीत सरस्वी-पार्वतीच्या मूर्ती मिळतात. उत्तम पतिच्या प्राप्ती आणि दिग्घातिसाठी भारतीय स्त्रिया हे ज्ञात करतात. या दिवशी उपवास करून ऐका चौरंग अगर पाटावर सरस्वी व पार्वती व शिव यांच्या मूर्ती स्थापन करून पूजा करतात. नैल, पुष्प, पत्री वाहून सद्भावे प्रार्थना करतात. नैवेद्य दाखवून आरती करतात. हरितालिके आरती स्वरूप जोड आहे. "जय देवी हरितालिके सरस्वी पार्वती अंबिके

"नारी या पूजताती गप्पी काय तू देशी"

"कांकण वज्रचुडे नारी या वाहताती"

"अखंड सौभाग्य पुत्र राज्य संपत्ती

"जय देवी हरितालिके"

आरती झाल्यानंतर घरातील स्त्रिया फराळ

करतात. संध्याकाळी सुहासिनीना बोलवून त्यांच्या औल्या भरतात. रात्री गौरी समोर जाग्रण करतात "ॐ नमः शिवाय" असा जप करतात. भजन करतात, गाणी म्हणतात. सकाळी लींकर उठून सुचिरभूत होऊन तिन्ही तिला दहीपौहे, फळे किंवा मुगाच्या डाळीची खिचडी यापैकी एकाचा नैवेद्य दारवून आरती करतात. नंतर पाटावरील सर्व साहित्यासह विसर्जन करतात.

सुषमा जोशी.
पंचरत्न अपार्टमेंट
परंजपे शाळीजवळ
कोथरुड, पुणे ३८.
मोबा. ९७ ६७ ६४ ३६ ६४

शब्दांई उत्तरे

(१) कढई, लोळ, पुरी (२) डांब्यावरची मेस (३) समई, लेळ, वात

(४) डोळ (५) शेंबुड (६) दात, जेम्ब

(७) चांदव्या, चंद्र (८) कांदा (९) कुपूप

(१०) फुंकणी (११) डोंबराचे फुल (१२) पोपट (१३) ओला

(१४) वांग (१५) बासरी